Dosarul Nr. 1-53/24
1-25027147-32-1-28022025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

27 iunie 2025 or. Ialoveni

Judecătoria Hâncești (sediul Ialoveni)
Președintelui ședinței de judecată,
Judecător: **Natalia Doroftei**
Grefier: Lilia Crețu

Cu participarea:
Acuzatorului de stat – Tudor Jalbă;
Părții vătămate – *****;
Apărător - Caracuian Victoria;
Inculpatul – Ursu Gheorghe

a judecat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Ursu Gheorghe Efim, născut la *****, IDNP *****, născut și domiciliat în satul ***** r-nul. *****, neangajat în câmpul muncii, suous militar, căsătorit, nu are persoane la întreținere, studii medii incomplete, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, fără distincții de stat și grade speciale, anterior nejudecat;

În săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal,-

Termenul de examinare a cauzei: 25.02.2025 –26.05.2025.
Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Ursu Gheorghe Efim la data de *****, aproximativ ora 00:30, având scopul comiterii unui act de huliganism, acționând cu intenție directă, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de societate, conștientizând ilegalitatea acțiunilor lui huliganice, a pătruns în domiciliu cet.***** din satul *****, raionul *****, și în timp ce se afla în ograda acestuia, având un cuțit în mână, conștientizând că poate fi auzit și văzut de către persoanele care locuiesc în vecinătate cu *****, precum și de către persoanele care se deplasează pe drumul principal str.Bogdan Petriceicu Hașdeu, fără careva motive, a strigat la acesta, cerându-i să iasă afară din casă, amenințându-l cu aplicarea violenței fizice cu utilizarea cuțitului.

În continuarea acțiunilor lui huliganice, în timp ce victima ***** a ieșit pe ușă din casă, Ursu Gheorghe s-a apropiat de dânsul și i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în regiunea hemitoraceului drept, după care, în timp ce încerca să părăsească ograda, victima l-a ajuns din urmă, deposedându-l de cuțitul care îl avea asupra sa.

În continuare, Ursu Gheorghe a ieșit din ogradă, după care s-a urcat într-un automobil parcat pe str.Bogdan Petriceicu Hașdeu care se afla parcat lângă domiciliul victimei, părăsind locul comiterii infracțiunii.

În rezultatul loviturii aplicate de către Ursu Gheorghe, victimei ***** i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr*****din *****, plagă în regiunea hemitoracelui drept (lateral de mamelonul drept), nepenetrantă în cavitatea pleurală, care a putut fi produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil înțepător-tăietor, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, lui Ursu Gheorghe Efim i se impută că prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșit cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat, Tudor Jalbă, a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe Ursu Gheorghe Efim de săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal şi a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 din Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Ursu Gheorghe Efim de suspendat condiționat pe un termen de probă de 3 ani. Încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor în sumă de 320 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză.

Partea vătămată ***** în cadru audierii a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului în fapta comisă.

Apărătorul Victoria Caracuian, în interesele inculpatului Ursu Gheorghe Efim, în dezbateri judiciare pledează pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului, deoarece acesta nu recunoaște vina, sau acțiunile acestuia să fie încadrate în baza art. 78 din Codul contravențional.

În ședința de judecată inculpatul Ursu Gheorghe Efim fiind audiat a declarant că nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii, nu a atacat partea vătămata, nu cunoaște de ce acesta indică asupra sa, a avut un conflict mai înainte, tot așa a tăcut ca și acuma.

Răspuns la întrebările instanței: Nu consumă mult alcool și automobilul este al mamei lui pe care îl folosește când îi trebuie.

Răspuns la întrebările acuzatorului de stat: Automobilul este de model „Renault Kadjar”.

De-și inculpatul Ursu Gheorghe Efim nu și-a recunoscut vina în săvîrșirea faptei incriminate, vinovăția acestuia se dovedește pe deplin prin cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată în ordinea art. 373 Cod procedură penală şi anume:

Depozițiile părții vătămate *****, care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că la data de *****, dormind în casă, a fost strigat de Ursu Gheorghe. A ieșit afară, după ce a deschis ușa, a văzut ca este inculpatul și în momentul deschiderii a fost atacat cu cuțitul, inițial s-a apărat de 2 lovituri, iar la a 3-lea afost lovit, a fost înfipt în cutia toracică în partea dreaptă. In acel moment i-a prins mâna inculpatului cu tot cu cuțit, l-a lovit și i-a sărit cuțitul din mână, s-a uitat la cutia toracică a simțit cald si a văzut că curge sânge. În acel moment inculpatul a fugit. A încercat să-l ajungă din urmă, dar acesta a urcat în automobil său care se afla la poartă și a reușit să fugă. Apoi a sunat ambulanța, care au anunțat și poliția.

Răspuns la întrebările instanței: Nu cunoaște motivul din care a fost atacat, pe acesta îl cunoaște, dar anterior nu s-au certat.

Răspuns la întrebările apărătorului: Atunci locuia singur. Nu crede că a auzit cineva era noapte, nu a făcut gălăgie, nu a strigat.

Răspuns la întrebările instanței: Comportamentul era agresiv avea impresia că inculpatul este băut sau drogat, atacul a durat 5 min. Motivul certii pe care a avut-o 5 luni în urmă a fost de la faptul că munceau împreună, iar inculpatul î-i spunea să lucreze mai repede.

Răspuns la întrebările acuzatorului de stat: A ieșit afară de la strigătul lui.

Răspuns la întrebările apărătorului: El a intrat în antreul casei.

Mijloacele material de probă:

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din ** cu planșă fotografică,*** acțiune procesuală prin care a fost supus cercetării domiciliul cet.*****, situat în satul *****, raionul *****. În cadrul cercetării a fost stabilit locul unde s-a comis fapta și locul unde a fost depistat cuțitul cu care a fost lovită partea vătămată cet. *****. (f.d. 9-10);

Procesul-verbal de ridicare din **.*** Acțiune procesuală prin care de la domiciliu părții vătămate ***** a fost ridicat cuțitul cu lungimea de 23 cm. (f.d. 12);

Proces-verbal de examinare a obiectului din **.*** Acțiune procesuală prin care a fost examinat cuțitul ridicat de la domiciliul părții vătămate *****. În rezultatul examinării s-a stabilit că cuțitul are o lungimea de 23 cm, este cu mâner confecționat din plastic de culoare albă și cu lama de metal cu lungimea de 12 cm. (f.d. 13-14);

Raportul de expertiză judiciară nr. ** din *****,*** conform căruia la studierea documentelor medicale prezentate pe numele cet.*****, s-a constatat plagă în regiunea hemitoracelui drept (lateral de mamelonul drept) nepenetrantă în cavitatea pleurală, care a putut fi produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ascuțit, posibil înțepător-tăietor, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Luând în considerare localizarea anatomică și caracterul morfologic leziunii corporale constatate cauzarea acestei în rezultatul căderii din poziția verticală- se exclude. (f.d.38-40);

Corpuri delicte:

Un cuțit cu lungimea de 23 cm, recunoscut în calitate de corp delict la cauza penală prin ordonanța organului de urmărire penală din *****, transmis spre păstrare în camera de păstrare a IP Ialoveni. (f.d. 15 -16);

Aprecierea instanței de judecată.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpaților prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, se dovedește vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, care a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazate pe presupuneri.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată reține că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile

au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpaților.

Instanța de judecată remarcă că în privința inculpatului Ursu Gheorghe Efim a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar după dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Corespunzător dispozițiilor art. 101 din Codul de procedură penală, (1) fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art. 101 alin.(1) din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanța de judecată constată că probele prezentate de partea acuzării și anume, declarațiile părții vătămate *****; Procesul-verbal de cercetare la fața locului din ***** cu planșă fotografică; Procesul-verbal de ridicare din *****; Proces-verbal de examinare a obiectului din *****; Raportul de expertiză judiciară nr*****din *****; confirmă în ansamblu, vinovăția inculpatului Ursu Gheorghe Efim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal, huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșit cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Prin materialele anexate la cauza penală și probele cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că faptele de huliganism au fost comise în data de *****, aproximativ ora 00:30, locul unde a fost comisă fapta este domiciliul părții vătămate din s. *****, r. *****. La fel, în urma audierii părții vătămate ***** a fost stabilită cu exactitate locul unde a fost atacat de făptuitor, *fiind domiciliul acestuia din s. ***** r. *****,* data și perioada de timp când s-a comis fapta, *fiind data de *****, aproximativ ora 00:30*, perioada de timp cât a durat fapta, *decurs de 5 minute*, modul cum i-a fost aplicate leziunile corporale, *prin aplicarea uneiloviturii de cuțit în regiunea hemitoracelui drept*.

Toate mijloacele de probă acumulate și cercetate în ședință de judecată, colaborează între ele și dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului. Iar instanța de judecată apreciază poziția acestuia de a nu recunoaște vina, ca o metodă de apărarea a cestuia și de eschivare de pedeapsă.

În consecință, fiind apreciate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, dovedind dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 287 alin. (3) din Cod penal.

Încadrarea juridică a faptei:

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În continuare, în contextul încadrării juridice a faptei încriminate, instanța de judecată stabilește că prin fapta comisă de Ursu Gheorghe Efim a atentat la *Obiectul juridic special* al infracțiunii care este unul complex, fiind constituit din *obiect juridic special principal* - care îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărate împotriva infracțiunii de huliganism; *obiect juridic special secundar* – care îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei. În cazul din speță, prin fapta infracțională comisă de inculpat a fost afectată ordinea publică, precum și relațiile sociale cu privire la sănătatea și integritatea corporală a persoanei.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpul fizic al persoanei părții vătămate *****.

Latura obiectivă a infracțiunii de huliganism se manifestă prin încălcarea ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect faţă de societate. Aceasta constă din fapta prejudiciabilă exprimată fie în acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințare cu aplicarea unei astfel de violențe, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, fie în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Raportând la circumstanțele speței, constatăm că, latura obiectivă a acțiunilor incriminate inculpatului Ursu Gheorghe Efim conform rechizitoriului, se manifestă prin - acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, fapte comise cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii.

Ordine publică – reprezintă o totalitate de relaţii sociale, ce asigură o ambianţă liniştită de convieţuire în societate, de inviolabilitate a persoanei şi a integrităţii patrimoniului, precum şi activitatea normală a instituţiilor de stat şi publice.

Prin încălcarea ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect, se are în vedere săvârșirea unor acţiuni intenționate ce atentează la regulile sociale şi morale de convieţuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviinţă, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetăţenii, prin înjosire a onoarei şi demnităţii personalităţii, încălcare îndelungată şi insistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităţilor de masă, suspendare temporară a activităţii normale a întreprinderilor, instituţiilor, organizaţiilor, transportului obştesc etc.

Aplicarea violenței - asupra persoanei constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea,

punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Locul public – potrivit art 131 din Cod penal prin faptă săvîrşită în public se înţelege fapta comisă: a) într-un loc care, prin natura sau destinaţia lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvîrşirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul îşi dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului. Prin urmare, ținând cont de locul comiterii faptei, domiciliul ăîrții vătămate din s. ***** r. *****, modul de realizare a faptei, care putea fi auzită de vecinii părții vătămate, considerăm reținerea faptei comise în locul specificat la prevederile art. 131 lit. (a) din Codul penal.

În sensul art. 287 alin. (3) Codul penal, prin violenţă se are în vedere violenţa soldată cu vătămarea uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, ori violenţa soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacităţii de muncă. O condiție obligatorie, pentru reținerea agravantei este ca fapta să fie comisă cu aplicarea armei sau altor obiecte.

Potrivit prevederilor art. 129 alin. (1) și (2) din Cod penal prin arme se înţeleg instrumentele, piesele sau dispozitivele astfel declarate prin dispoziţii legale; Sînt asimilate armelor orice alte obiecte ce ar putea fi folosite ca arme sau care au fost întrebuințate pentru atac.

La fel se reține că fapta prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal face trimitere la categoria obiectelor cele care prin construcție nu sunt destinate vătămării integrității corporale sau sănătății, însă care comport pericol pentru aceste valori sociale, datorită calităților vulnerabile ce le sunt specific acestor obiecte.

Instanța subliniază că potrivit doctrinei penale, dar și jurisprudenței relevante, aplicarea sau intenția de a aplica arma de foc, diferite cuţite, boxe sau diferite arme albe, precum *şi alte obiecte,* inclusiv cele special adaptate pentru vătămarea integrităţii corporale *la săvârşirea actelor de huliganism, constituie temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin. (3) art. 287 CP nu numai în acele cazuri în care vinovatul cu ajutorul lor cauzează* sau intenționează să cauzeze vătămări corporale, dar şi atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice *creează un pericol real* pentru viaţa şi sănătatea cetățenilor.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganismului se caracterizează prin intenție directă: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine, că inculpatul Ursu Gheorghe Efim, la *****, în timp ce se aflau la domiciliul victimei din s. ***** r. *****, avînd scopul comiterii unui act de huliganism, încălcînd ordinea publica şi exprimînd o vădită lipsă de respect faţă de societate, fără careva motive întemeiate a aplicat în privința victimei mai multe lovituri de cuțit, dintre care a fost tăiat în zona hemenului.

Astfel, instanța apreciază că vinovăția inculpatului este demonstrată pe deplin, acesta acționând cu intenție directă la comiterea faptelor de huliganism, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate*, precum și probatoriului anexat la cauza penală* raportului de expertiză judiciară nr. ***** din *****, procesul verbal de ridicare a cuțitului și procesul verbal de examinare a acestuia.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică, responsabilă, care a atins vârsta de 14 ani.

Astfel, instanța de judecată constată că inculpatul Ursu Gheorghe Efim este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) din Codul penal.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului:

În ședința de judecată, acuzatorul de stat, Tudor Jalbă, a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe Ursu Gheorghe Efim de săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal şi a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 din Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Ursu Gheorghe Efim de suspendat condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Partea vătămată ***** în cadru audierii a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului în fapta comisă.

Apărătorul Victoria Caracuian, în interesele inculpatului Ursu Gheorghe Efim, în dezbateri judiciare pledează pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului, deoarece acesta nu recunoaște vina, sau acțiunile acestuia să fie încadrate în baza art. 78 din Codul contravențional.

Ascultând participanții la proces, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată reține că în ședință de judecată s-a stabilit cu certitudine fapta și comiterea acesteia cu vinovăție de către inculpat.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunile inculpatului Ursu Gheorghe Efim corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) din Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârşit cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

Se notează că fapta prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Prin analiza prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal rezultă că infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal reprezintă o infracțiune gravă, concluzia rezultă din interpretarea sistemică a prevederilor art. 287 alin. (3) și art. 16 alin. (3) din Cod penal.

Potrivit art. 61 alin. (1) şi (2) din Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) din Cod penal la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Circumstanțe atenuante în privința inculpatului de instanța de judecată în corespundere cu prevederile art. 77 Cod penal, nu a reținut.

Circumstanțe agravante în privința inculpatului de instanța de judecată în corespundere cu prevederile art. 77 Cod penal, nu a reținut.

Pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) din Cod penal, comisă de Ursu Gheorghe Efim, instanța constată că temei de eliberare de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi

pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din limitele pedepsei prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Ursu Gheorghe Efim, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

Totodată, potrivit art. 90 alin.(1) din Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrşite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrşite din imprudență, instanța de judecată, ţinînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Drept motive ce servesc la dispunerea condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei instanța la fel reține că, inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere penală, nu prezintă gradul de pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, suspendarea condiționată ar permite realizarea mai efectivă a scopului pedepsei, iar pedeapsa și-ar atinge scopul în cazul în care inculpatul va continua să se afle în mediu social obișnuit.

Prin urmare, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, ținând cont de scopurile pedepsei penale specificate la art. 61 din Cod penal, și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, dar și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Prevenirea comiterii infracțiunilor presupune și limitarea într-un fel sau altul a unor drepturi și libertăți, care ar minimaliza posibilitatea comiterii infracțiunii. Având în vedere cele specificate, în considerarea că suspendarea condiționată a executării pedepsei, prin sine va produce efectul reeducativ pentru inculpat.

Așa fiind, apreciind totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, instanța consideră că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului Ursu Gheorghe Efim, poate fi atinsă și prin pedeapsă penală neprivativă de libertate. Respectiv, nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa reală a închisorii, stabilindu-i un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

Cu privire la măsura preventivă:

Conform prevederilor art. 395 alin. (1), pct. 5 Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Astfel, în scopul executării sentinței, instanța de judecată consideră necesar a aplica în privința lui Ursu Gheorghe Efim măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

Cu referire la corpurile delicte:

În conformitate cu prevederile art. 158 alin.(1) Cod de procedură penală „corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

Subsecvent, instanța reține că potrivit art. 162 alin. (1) din Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5*)* documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța din ***** a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei – un cuțit cu lungimea de 23 cm. (f.d. 15 -16), care urmează a fi nimicit la intrarea în vigoare a sentinței.

Cu privire la cheltuielile judiciare:

Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat de a încasa de la Ursu Gheorghe Efim în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 320 lei, ce reprezintă costul raportului de expertiză judiciară nr. ***** din *****, la care a fost supusă partea vătămată.

În acest sens instanța menționează că, potrivit art. 227 Cod procedură penală, (1) Cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și

asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În conformitate cu art. 229 Cod procedură penală, (1) Cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

În acest sens, instanța de judecată notează că, urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților si interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt *avansate,* de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind *vinovăția sa infracțională*, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este *principală* și *integrală*, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Așadar, instanța conchide că solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatului Ursu Gheorghe Efim, a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei suportate de bugetul de stat în legătură cu efectuarea raportului de expertiză este întemeiată și în conformitate cu art. 229 alin. (2) Cod procedură penală, va încasa din contul acestuia suma menționată.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. 341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod procedură penală, instanța de judecată, -

C O N D A M N Ă:

Ursu Gheorghe Efim se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei Legi i se aplică pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului Ursu Gheorghe Efim pe un termen de probă de 3 (trei) ani, dacă nu va săvîrşi o nouă infracțiune, îndreptăţind prin comportare exemplară încrederea acordată.

În baza alin. (6) art. 90 Cod penal, a obliga inculpatul Ursu Gheorghe Efim să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent.

A obliga inculpatul Ursu Gheorghe Efim ca în termen de cinci zile de la intrarea sentinței în vigoare să se prezinte la Biroul de Probațiune Ialoveni pentru a fi luat la evidență în scopul supravegherii executării pedepsei.

Se aplică în privința lui Ursu Gheorghe Efim măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, menținînd-o pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la Ursu Gheorghe Efim în folosul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară în sumă de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Corpul delict – un cuțit cu lungimea de 23 cm, care a fost transmise la camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Ialoveni, urmează a fi nimicit la intrarea în vigoare a sentinței.

Sentinţa poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Sentinţa pronunţată integral la 27.06.2025.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Natalia Doroftei**